CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr. 4r-3705/2025 Judecătoria Soroca, sediul Florești
4-25050085-03-4r-05092025 Judecător: Ramona
Moșneguțu

D E C I Z I E
În numele Legii

03 februarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecători: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord", Valentin Gîtlan declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 14 august 2025, adoptată în cauza contravențională la contestația ***depusă de Guțu Sergiu*** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord", Valentin Gîtlan, din 21.05.2025, întocmite în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La 21.05.2025 de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord", Valentin Gîtlan, în privința lui Guțu Sergiu a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, la 21 martie 2025 ora 17.12 min, aflându-se în or. Florești, str. *****, cu automobilul de model „Mercedes Sprinter", cu n/î ***** a ignorat prevederile pct. 3,31 „Oprire interzisă" din Regulamentul Circulației Rutiere.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord", Valentin Gîtlan, din 21.05.2025, Guțu Sergiu a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional la o amendă în mărime de 10 unități convenționale, echivalent a 500 lei, cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

Guțu Sergiu, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 21.05.2025, le-a contestat în ordinea art.448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Soroca, sediul Florești pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional.

Aprecierea instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 14 august 2025 a fost admisă contestația depusă de Guțu Sergiu, cu încetarea procesului contravențional prin care Guțu Sergiu a fost sancționat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 768789 din 21.03.2025, din motiv că nu există faptul contravenției.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord", Valentin Gîtlan a declarat în termen recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 14 august 2025 și remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului s-a invocat că contestația a fost depusă cu încălcarea termenului conform art.448 alin. (1), (2) Cod contravențional, fiind examinată în lipsa sa nu a avut posibilitatea să se expună pe cazul dat: la emiterea încheierii instanța nu a dat o apreciere cuvenită a procesului-verbal întocmit în privința cet Guțu Sergiu, şi probelor prezentate.

Astfel, se invocă că hotărârea din 14.08.2025 a fost emisă cu încălcarea esențială a normelor dreptului procedural şi a fost aplicată greșit hotărârea.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit, în adresa instanței de recurs a parvenit referința contravenientului Guțu Sergiu, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea fără modificării a hotărârii contestate.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia

și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord", Valentin Gîtlan declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 14 august 2025, se va respinge ca nefondat cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii Colegiul penal cu titlu de principiu remarcă că, art. 21 din Constituție stipulează că orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

La fel, Colegiul penal reține că conform art. 375 Cod contravențional care statuează că, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cît vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. **(2)** Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. **(3)** Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Conform art. 381 alin.(4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin.(1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii

contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

La fel, se relevă că potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: **a*) caracterul veridic al contravenției imputate;*** b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; ***c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional;*** d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin. (1), (3), (5) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. **(3)** Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. **(5)** Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Concomitent, potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional stipulează că, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

La caz, Colegiul penal reține că Guțu Sergiu se învinuieşte în comiterea contravenției prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod contravențional, care stabileşte răspunderea contravențională pentru ***nerespectarea de către conducătorul vehiculului*** a indicatoarelor rutiere de prioritate, ***a indicatoarelor de interzicere*** şi de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație şi a celui destinat vehiculelor de rută.

Reieşind din dispoziția art. 240 alin. (1) Cod contravențional, rezultă că aceasta reprezintă o normă de blanchetă, întru cît pentru stabilirea încălcărilor respective se face referire la un alt act normativ (art. 1 alin. (2) Cod contravențional), la caz la Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009.

Astfel, Colegiul reține că indicatorul rutier nr. 3.31. „Oprirea interzisă” interzice oprirea şi staționarea vehiculelor, iar potrivit particularităților de utilizare a indicatoarelor de interzicere și restricție, acțiunea indicatoarelor ***nu se extinde asupra*:** vehiculelor de rută urbane; vehiculelor conduse de persoane cu dizabilități sau care transportă persoane cu dizabilități; taximetrelor, dacă oprirea este necesară pentru a îmbarca sau a debarca persoane.

În aserțiunea dată, Colegiul penal conchide a fi întemeiată și justă soluția primei instanțe privind lipsa în acțiunile lui Guțu Sergiu a faptei contravenționale prevăzute la art. 240 alin. (1) Cod contravențional, or, la materialele dosarului nu a fost anexată nici o probă ce ar confirma faptul că la data 21 martie 2025 ora 17.12 min, Guțu Sergiu a staționat automobilul de model ”Mercedes Sprinter” cu n/î *****, pe str.*****, or. Florești, cu ignorarea prevederile pct. 3,31 ”Oprire interzisă” din Regulamentul Circulației Rutiere. Or, după cum corect a reținut și instanța inferioară din imaginea foto anexată la f.d.23, nu este posibil de stabilit cu certitudine numărul de înmatriculare și marca automobilului.

Mai mult ca atât, Colegiul penal evidențiază că asemenea probe nu au fost anexate de către agentul constatator nici la recursul declarat.

În această ordine de idei, Colegiul notează că potrivit practicii CEDO *(hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței și cauza Anghel c. României)* Curtea a statuat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzând drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de nevinovăție a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție/decizie ***nu are un caracter absolut***, prezumția de veridicitate putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal/decizie. Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție/decizie, nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție/deciziei.

La fel, instanța de recurs reține că în cauza *Ozturk vs. Germania* și cauza *Anghel vs. România* Curtea a statuat că, mențiunile agentului constatator înserate în procesul-verbal cu privire la contravenție/decizie ***nu constituie prin sine o probă***, ci dimpotrivă, acestuia ***îi revine sarcina de a dovedi temeinicia și legalitatea procesului-verbal/deciziei***.

Astfel, în măsura în care decizia de constatare/sancționare a contravenției nu este susținută de dovezile în baza cărora s-a întocmit, iar contravenientul respinge învinuirile aduse, nu se mai poate susține temeinicia procesului-verbal/deciziei fără

a se încălca prezumția de nevinovăție instituită de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Or, potrivit practicii CEDO, în cauze referitoare la contravenții sunt aplicabile prevederile art. 6 din CEDO, cu toate garanțiile conferite de acesta, contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăție *(cauza Anghel c. României)*, sarcina probei revenind organului constatator, cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

În această ordine de idei instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal/deciziei, rol care în speța dedusă judecății nu a fost realizat, iar în consecință devin aplicabile prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravențional, care stabilește că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Or, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional/decizie. Respectiv, atât timp cât faptele descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, astfel fiind aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo*.

Reieșind din cele relevate, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia primei instanțe în speța dedusă judecății de a anula decizia agentului constatator și a înceta procesul contravențional din lipsa faptului contravenției.

Se mai remarcă că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, iar hotărârea emisă a fost adoptată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În concluzie, Colegiul penal notează că nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.466 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Afirmațiile recurentului privind examinarea cauzei în lipsa sa, Colegiul penal le apreciază ca fiind pur declarative, or, din materialele dosarului se deduce cu certitudine faptul citării legale ale agentului constatator prin intermediul poștei electronice oficiale a Direcția patrulare „Nord”, însă la data și ora indicată, agentul constatator în ședințele de judecată nu s-a prezentat din motive necunoscute, din care considerente prima instanță în mod întemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, or, agentul constatator urma să depună diligență în

vederea participării la examinarea în fond a cauzei pendente, inclusiv prin prezentarea probelor.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord”, Valentin Gîtlan și a menține hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 14 august 2025fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E :

Recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare „Nord”, Valentin Gîtlan, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 14 august 2025, prin care a fost admisă contestația depusă de Guțu Sergiu, cu încetarea procesului contravențional prin care Guțu Sergiu a fost sancționat în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 768789 din 21.03.2025, din motiv că nu există faptul contravenției, se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**